కోరిక

నందం రామారావు
గుంటి పుండరీకాక్షయ్య

ఒక కథ జరగాలంటే ఏదో ఒక సంఘటన జరగాలి.

సంఘటన జరగాలంటే పాత్రలు కావాలి. ఈ కథలో ప్రధాన పాత్రలు రెండు—

సుందరి బంతిపువ్వులా వుంటుంది, దీపంలా వుంటుంది.

గులాబీల పరిమళంలా వుంటుంది. తాజాగా వుంటుంది.

అందంగా వుంటుంది. మనసు అంత కంటే అందంగా వుంటుంది.

ఈ బంతి పువ్వుకీ, వెన్నెల రేఖకూ నచ్చిన భర్త చలపతి.

చలపతి బక్కపలచగా వుంటాడు. జోరుగా వుంటాడు. సుందరంటే అమితమైన ప్రేమ. ఆ ప్రేమకోసం అతను చాలావమ్మ్ల చేశాడు.

అడుగో చలపతి గదిలో చదువుకుంటున్నాడు.

ఆ గదిలోకి మల్లెల వాసనతో సుందరి వయ్యారంగా వొచ్చింది. వొచ్చి—

'నా మాట కొంచెం వింటారా!' అన్నది.

చలపతి పేజీ తిప్పేడుగానీ మాట్లాడలేదు.

'ఏవండోయ్! మిమ్మల్నేనండీ బాబూ!'

'నాకేం చెవుడు కాదు!'

'మరి మాట్లాడరేం?'

'నోరు పెద్దదని' పుస్తకం మూస్తూ అన్నాడు.

'ఊహు' అన్నదేగాని, సుందరికి ఎలా చెప్పాలో తెలీలేదు. భర్త ముఖంలోకి చూస్తుండి పోయింది.

'మాట్లాడు ఫ్రెండ్! ఏవిటలా చూస్తావ్. బోనెక్కిన సాక్షిలా.'

'మరి...నేను...'

'అమ్మవు కాబోతున్నావా?'

'ఛా. అదేం కాదు'

'మరేంకాదు!'

'మీరనుకునేదేం కాదు'

'సర్లే చెప్పు ప్రాణేశ్వరీ'

'మీరేం అనుకోరుగా'

'ఎవరనుకున్నా అనుకోకపోయినా నేనేం అనుకోను. సరేనా?'

సుందరి సిగ్గుపడిపోయి తలొంచుకుని—!

'వాకు...'

'చంద్రమండలానికి టిక్కెట్ కొనమంటావా! వివిధరత్నాలతో పొదిగిన హారాన్ని నీ మెడలో అలంకరించమంటావా? పదంతస్తుల మేడకట్టించి, ఆ మేడ చుట్టూ నందనవనాన్ని మరపించే వుద్యానవనాన్ని పెంచి, ఆ మేడలో కాపురం పెడదామంటావా?' చలపతి నవ్వుతూ సుందరి చుబుకాన్ని పైకెత్తి అన్నాడు.

'నాకేం అంత కోర్కెల్లేవు. వున్నదల్లా ఒకే ఒక కోరిక.'

'ఏవిటో?'

'మంచి అందమైన చీర కొనుక్కోవాలనుందండి!'

'వాస్! ఈ మాత్రానికి ఇంత బిల్డప్ వేస్తావ్? తప్పకుండా కొందాం'

చలపతి అన్నాడేగానీ ఆ చీర కొనాలంటే అంతడబ్బు అతన్దగ్గర లేదు! వుండదు కూడను!

'ఆ చీర ఎక్కడ చూశావ్! ఎంతట?'

'మనెదురింటిపిల్ల కట్టుకుంటే చూశానండి. ఆ చీరంటే నాకెంతో యిష్టం. ఎంచక్కా చందనంరంగులో తెల్లజరీపూలు మెరిసిపోతూ చాలా చాలా బావుందండి. మీకిష్టమైతే కొనుక్కుందాం.'

'అంత బావుందా!'

'చాలా బావుందండి.' ఆమె కట్టుకున్న చీర మీకూ చూపిస్తా నోరోజు'

'అమ్మడూ! నీకు నచ్చితే నాకూ నచ్చినట్టే. నీ కిష్టమైన నిన్నలరించిన ఆ చీరను తప్పకుండా కొందాం. ఓ.కె.?'

అప్పుడు సుందరి ముఖంలో గులాబీలు పూశాయి. ఆ గులాబీలను దగ్గరకు తీసుకోవడానికి చలపతి ముందుకు వంగాడు. సుందరి బోల్డు సిగ్గుపడిపోతూ కళ్లు మూసేసుకుంది.

* *

సమయం సాయంత్రం. రోడ్డుమీద జనం పనున్నా లేకపోయినా హడావుడిగా చాలా హడావుడిగా పరుగెడుతున్నారు. రిక్షాగంటలూ, కారు హారన్లూ కంగరు పెడుతున్నాయి. ఎటు చూసినా జనం... జనం తోసుకోవడం, ఒకర్నొకరు రాసుకోవడం, సినిమా మొదలై పోయిందన్న ఆదుర్దా, బండికి బ్రైమయిందన్న

కంగారు. ఆడపిల్ల చుట్టూ తిరిగే కుర్రకారూ...ఎక్కడచూసినా జనం ... ఒకటే జనం ... బలిసినవాళ్ళూ, బక్కవాళ్ళూ, పన్నవాళ్ళూ, లావెక్కినవాళ్ళూ కార్లలో వెళ్ళేవారూ, సైకిల్ తొక్కేవారూ, నడిచేవారూ—తిరుపతి కొండమీదున్న రద్దీలా ఒకటే సందడి.

సుందరి పెంకుటిల్లు తాలూకు అరుగుమీద నుంచునుంది. ఆమె చలపతికోసం ముచ్చటగా ఎదురు చూస్తోంది. ఆయనింకా రావడం లేదు! తొందరగావస్తే బావుణ్ణు అనుకుంది.

పెళ్ళయిన ప్రతిభార్యా మొగుడు తొందరగా రావాలనే కోరుకుంటుంది. ఆ కోరికలో—గర్వం వుంటుంది. వేడికోలుంటుంది, బిరుసుతనం వుంటుంది. గారుంటుంది.

చలపతి బయటకు వెడుతుంటే సుందరిలో గర్వం లేదు. బిరుసుతనం లేదు. జాలుంది. అభ్యర్థనుంది!

ఆయనాఫీసుకు వెళ్ళే ప్రతిరోజూ చిర్నవ్వుతో చాక్యానవరిస్తూ అంటుంది.

'తొందరగా వచ్చేయండి. మీరొచ్చేదాకా నాకేం తోచదు. ఎప్పుడూ మీ ఎదుటే కూర్చోవాలనుంటుంది. త్వరగా వస్తారుగా?'

'ఏమిటో [illegible] [illegible]. ఏం కావాలేమిటి?'

'నాకేం వద్దుగాని. మీరు మాత్రం ఆఫీసవగానే వచ్చేయండి. ఏమండోయ్ మిమ్మల్నే! వచ్చేప్పుడు మల్లెపూలు తీసుకురండి!'

'నేన్నీ ఎదుటే వున్నాను. దీనికంతా బిగ్గరగా అరుస్తావ్!'

'అరవకపోతే మరచిపోతారని. మీ ఆఫీసరెవర్నయినా బిగ్గరగా కేకలేస్తుంటే అప్పుడైనా నా మాట మీకు గుర్తొస్తుందని' పకపకా నవ్వేసింది.

నీ మల్లెపూలకోసం మా ఆఫీసరెవరినీ తిట్టకపోతే చివరకు నన్ను తిట్టమంటావ్. అవునా?'

'అయ్యయ్యో నా ఉద్దేశం అది కాదండి'

'నీ ఉద్దేశం ఏదైనా తొరగా వచ్చేస్తాను. మల్లెపూలు తెస్తాను. నీ తల్లో తురుముతాను. ఇంతకూ రాణీగారి స్పెషల్ ఏమిటో?'

'మీ రొచ్చిన తర్వాత చూస్తారుగా!'

'యూ ఆర్ సిల్లీ గర్ల్!'

సుందరి పమిట చెంగుతో ముఖం తుడుచుకుంది. కళ్ళింతవి చేసుకుని చూస్తోంది. పమిట చెంగుతో ముఖం తుడుచుకున్నంత మాత్రానా, గుమ్మం ముందు నిలబడి చూస్తున్నంతమాత్రానా, కళ్ళు వాచేలా చూసినంతమాత్రానా ఆయనొస్తాడా? అనుకున్న టైముకు రావడానికి ఆయనేం అమెరికా ప్రెసిడెంటుకాదు. విమానాలున్న కోటీశ్వరుడూ కాదు. కనీసం చిన్నకారున్న అధికారి కూడా కాదు. ఆయనొట్టి గుమాస్తా మనిషి. బస్సుకోసం తన్నుకుని నిరాశచెంది, కళ్ళంట కన్నీళ్ళు [illegible] మనిషి. అంతేత ఆయన రాలేదు!

సుందరిదృష్టి హఠాత్తుగా మారిపోయింది. ఇప్పుడామె కళ్ళముందు భర్త కనిపించడం లేదు! ఎదురింటి అందమైన భవంతి కనిపిస్తోంది. ఆ భవంతి ముందున్న తోట కనిపిస్తోంది. ఆ తోటలోవున్న కారూ, బొచ్చుకుక్కా—ఇల్లరికం యిచ్చిన అల్లుళ్ళా [illegible], హుందాగా [illegible]న్నాయి!

అదిగో మెట్లమీదనుంచి [illegible] లాంటి హాండ్‌బాగ్‌ను వూపుకుంటూ, రాగాలు తీసుకుంటూ నాజూగ్గా దిగుతోంది సునీత. సునీత—మల్లెమొగ్గలా వుంటుంది. వెన్న కాచిన నేతిలా వుంటుంది. గులాబీజామ్‌లా వుంటుంది. చెవులకు సైకిల్ చక్రాల్లాంటి రింగులు వేలాడుతున్నాయి. రెండు జడల్లోనూ ఒక జడలోవున్న ఒకే గులాబీ—బీట్ కానిస్టేబుల్ దగ్గరకొచ్చి కన్ను గీటిన సుందరాంగిలా వుంది.

ఆమెకారు దగ్గరకొచ్చి హుందాగా నుంచుంది. సెంటువాసనతో గుబాళిస్తున్న కర్చీఫ్‌తో సున్నితంగా ముఖం తుడుచుకుంది. ఎవరికోసమో ఎదురు చూస్తున్నట్టుగా నుంచునుంది.

పడమటి ఆకాశం కొన్నివందల ఇళ్ళు మండుతున్నట్టుగా వుంది. సూర్యగోళం—ఈస్ట్‌మన్ కలర్ పిక్చర్‌లో రాక్షసుడు కక్కుకున్న రక్తంలా వుంది. లేతెండ—చెట్లమీదా, డాబాలమీదా, పూరి గుడిసెలమీదా, కార్ల మీదా, మనుషులమీదా పడుతుంది. కొన్ని కాంతి కిరణాలు సునీత శరీరంమీదా, ఆమె కట్టుకున్న

[illegible]

ప్రకాశిస్తున్నాయి. ఆమె కట్టుకున్న చీర గొప్ప ఖరీదు గలది. ఆ చీరనిండా వెండిజరీతో వేసిన పువ్వులున్నాయి. చీరకు లైటాకు పచ్చ బోర్డరుంది. అటువంటి చీరలను సామాన్యులు కట్టలేకపోయినా, కలలో ఇంతకంటే ఎక్కువ ఖరీదుగలవే కట్టగలరు! అకలలు ఇష్టమైనవి వస్తూంటాయి గనుక ఇబ్బందుండదు!

ఆ అందమైన [illegible] అరుగుమీద నుంచున్న సుందరి చూసింది. సుందరి మనసు చుట్టూ సునీత కట్టుకున్న చీర శింగారించుకుంది. ఆ [illegible] చీర సుందరికి చాలా ఇష్టం.

ఇష్టమనే అభిరుచులో [illegible] లున్నాయ్. కొందరికి ఇష్టమంటే — ఆ ఇష్టమనే దాన్ని చూస్తే చాలు [illegible] తృప్తి! [illegible] ఆ [illegible] కలుగుతుంది. [illegible] కాదు! ఆ [illegible] తోనే [illegible].

సుందరి [illegible] చీర కొనుక్కోవాలని చాలాసార్లు అనుకుంది. అనుకుంది అనుకోవడంగానే వుండిపోయి, కట్టుకోలేక పోయింది!

పెళ్ళికాని రోజుల్లో ఆ చీరను కట్టుకుంటానంటే ఇంట్లో తిట్టేవారు—నీ కప్పుడే చీరెందుకూ? అని.

పెళ్ళికాని పిల్లలు చీరలు కట్టకూడదా! అనుకుంది. ఆ మాటని అమ్మ దగ్గర అనలేకపోయింది. ఆ రోజున ఆమె కళ్ళల్లో కన్నీళ్ళు నిలిచాయి!

పెళ్ళినాడయినా కొనుక్కుందామని ముచ్చటపడింది.

మొగుడు దగ్గర ముచ్చట తీరిందిగాని చీర ముచ్చట తీరలేదు! ఆమె కోర్కెను ఆలకించినవారు లేరు! ఆ చీరను కొనవ్వందుకు పెళ్ళినాటికి స్ట్రయిక్‌చేద్దామనుకుంది. అమ్మా, నాన్నా, అన్నయ్యా, అక్కయ్యా అందర్నీ శపించేసింది. శపించినా చీర ఆమె దగ్గరకు రాలేదు!

సుందరి మళ్ళీ ఎదురింటి భవంతికేసి చూసింది.

లేతెండలో ఆ చీర ఇంకా ప్రకాశిస్తోంది. ఆ చీరలో సునీత అత్యద్భుతమైన సౌందర్య

చీరలో మెరిసిపోతోంది!— ఆ చీర కట్టుకున్నందువల్లనే సునీత అందంగా కనిపిస్తోంది. అదే చీరను తను కట్టుకుంటే— సిగ్గుపడిపోయింది.

చీర మడతలు నలిగిపోతాయేమోనంత సున్నితంగా కార్లో కూర్చుంది సునీత. ఆమె కళ్లకు చలవ కళ్లజోడుంది. చూస్తుండగానే కారు కదిలి గేటు దాటిపోయింది.

సుందరి నిట్టూర్చింది.

రెండు నిముషాల్లో ఆ భవంతిలోనుంచి మల్లికొచ్చింది. మల్లిక ఆ ఇంటి పనిమనిషి. ఆ పనిమనిషికి సుందరంటే చాలా ఇష్టం.

'అవునమ్మగారూ! ఇలా కూర్చున్నారేంటి?' అన్నది మల్లిక. సుందరికి ఎక్కడలేని సంతోషం కలిగింది మల్లికను చూడగానే. సునీత కట్టుకున్న చీర ఖరీదు అడిగి తెలుసుకోవచ్చును.

'మీ అమ్మగారు ఎక్కడికి వెళ్లేది! అన్నది సుందరి.

'గొప్పగొప్పోళ్ళందరూ ఈ సమయంలో ఎక్కడకెడతారమ్మగారూ! క్లబ్బుకి. సునీతమ్మగారి కేవిటండీ? డబ్బూ, నగలూ, చీరలూ, కారూ అన్నీ వున్నాయ్. మొగుడే లేడు!

'ఇవన్నీ ఎందుగ్గానీ ఒకటడుగుతా చెప్పవే? ఇవేళ మీ అమ్మగారు కట్టుకున్న చీర ఖరీదు ఎంతుంటుందే?'

మల్లిక ఫకాల్ని నవ్వింది. నవ్వి—

'మీ కెందుకండీ అటువంటి చీరలు అందం తక్కువోళ్లగ్గానీ. మీరు దీపంలా వుంటారు. ఆ దేవిటండీ అలా నవ్వుకుంటున్నారు. చలపతిబాబుగారికోసమా చూస్తున్నారు?'

'అదికాదే ఆ చీర బావుంటే అడిగాను.'

'వాళ్ల నాన్న కాశ్మీర్‌నుంచి తీసుకొచ్చారటండి. నాలుగొందల నలభై రూపాయలట. ఆ చీరంటే సునీతమ్మగారికి చాలా ఇష్టమండి. గొప్పగొప్పోళ్లింటికీ, పార్టీలకూ వెళ్లేటప్పుడే ఆ చీర కడుతుంది. అదిగో చలపతిగారొస్తున్నారండి. వెడతానమ్మగారూ.' మల్లి గబగబా వెళ్లిపోయింది.

'ఏం శ్రీమతీ తీరుబడిగా వున్నావ్. నాకోసమేనా?'

కోరిక

'మీకోసమేంకాదు. మీరేం అలా వుబ్బితబ్బిబ్బు లాట పడనక్కర్లా!'

'మరెందుకు వుంచున్నట్టో'

'నిజం చెప్పమంటారా?'

'అబద్ధాలుకూడా నేర్చుకుంటున్నావా!'

'అయితే వినండి. మీకు లోగడ చీర గురించి చెప్పానుకదూ!'

'అవును. ఆడవాళ్ళ చీరలూ, నగలు గురించేగా చెప్పేది?'

'ఊఁ. మీ మగమహారాజులు తక్కువ తిన్నారా?'

'తక్కువ తిన్నవాళంతా పెళ్లాంచేతులో కీలుబొమ్మేగా.'

'చాల్లెండి. ఇలా అయితే అసలు చెప్పనే చెప్పను.'

'అయితే నీ యిష్టం.' చలపతి కోపం కెళ్లబోయాడు.

సుందరి అతని కెదురుగా గుమ్మం దగ్గర నిలని—

'పేరు చెప్పండి' అన్నది.

'సుందరనే గులాబీకి తుమ్మెదను.'

'గులాబీ కేంకావాలో తెలుసా?'

'తుమ్మెద కావాలి. అంతేగా?'

'ఇప్పుడదేంకాదు. చీర కావాలి'

'ఇప్పుడందుకా ఇవరు నుంచునుండి, బావుంది. లోపలకు దయచేయండి.' చలపతి నవ్వుతూ ఆమె చేతులు పట్టుకున్నాడు.

'అయ్యో ఇదేవిటండీ.........'

ఆ రాత్రి భోజనంచేసింతర్వాత సుందరి వంటిల్లు సర్ది గదిలోకొచ్చింది. చలపతి పడుకుని నవల చదువుకుంటున్నాడు

'ఈ నవల ఇంకెన్నిరోజులు చదువుతే పూర్తవుతుంది?' అన్నది.

'మీ రచయిత్రి రాసిందాయే అప్పుడే పూర్తవుతుందా?' అన్నాడు నవ్వుతూ.

'అయితే లైటార్పేస్తున్నాను,' అంటూ స్విచ్ తీసేసింది.

ఇప్పుడా గదిలో అస్పష్టంగా వెలుగుంది. కిటికీలోంచి వెన్నెల పడుతోంది. చల్లని గాలి. సుందరినీడ పొడవుగా గోడమీదపడి కదులుతోంది.

చలపతి పుస్తకం మూసేసి దిండు కింద పెట్టాడు. సుందరి అతనిప్రక్కన కూర్చుని అన్నది—

'ఇవేళ ఆలస్యం చేశారేం?'

'అనుకోకుండా ఆఫీసులో పనెక్కువైంది. ఎంత తొందరగా రావాలనుకున్నా వీలు కాలేదు. నీకు మల్లెపూలుకూడా తీసుకురాలేక పోయాను.'

'మల్లెపూవులాటి మనసు మీకుంది. నాకదే చాలు.'

'చీర కొనుక్కోవాలని ముచ్చటపడ్డావ్ ఖరీదెంతో తెలుసుకున్నావా?'

సుందరి మాట్లాడలేదు. భర్త తలో వెంట్రుకలు చిందరవందర చేస్తూ వూరుకుంది.

'మాట్లాడవే?'

'అసలీ జీవితంలో కొనగలమాని?'

అన్నది నవ్వి.

'అంత ఖరీదా!'

'నాలుగొందల నలభై రూపాయలట.'

'ఇంతేగదా! నా కొచ్చే రెండునెల్ల జీతం. నీ కిష్టమైన ఆ చీరను మనం తప్పకుండా కొనవలసిందే.'

'ఎలా!'

'రేపటినుంచి ఇద్దరం ఇంకా ఎక్కువ కష్టపడదాం. నాలుగొందలు సంపాదించడం పెద్ద కష్టమేంగాదు. అంచేత, సుందరిదేవిగారూ! మీరుకూడా నాతో భాగం పంచుకోవాలి. ఓ. కె.'

'యస్. యువర్ ఆనర్.'

'నాకొచ్చే రెండువందల రూపాయల జీతం ఇంటి అద్దె, ఇంటి ఖర్చూ-నా ఖర్చూ మొత్తం బొటా బొటీగా సరిపోతుంది గనుక, ఆఫీసైన తర్వాత నేను ఇంకోపని చూసుకుంటాను. తమరేమో ఇంటిదగ్గర చదువుకుంటూ కూర్చోక ఆదాయం వొచ్చే కుటీర పరిశ్రమ లాటిది చేస్తారు. ఈ తీర్మానాన్ని ఏకగ్రీవంగా ఆమోదించినట్టేనా!'

అప్పుడు సుందరి కళ్లల్లో, ముఖంలో కోటికాంతులు చోటు చేసుకున్నాయి. భర్త గుండెలమీద చేతితో సున్నితంగా నిముర్తూ—

నేను అదృష్టవంతురాలను!' అన్నది.

* * *

నీతిగా, నిజాయితీగా డబ్బు సంపాదించడాని కీ లోకంలో చాలా మార్గాలున్నాయి.

ఈ కథలో చలపతి, సుందరీ డబ్బెలా సంపాదించిందీ నేను రాయడంలేదు. రాసి పేజీలు పెంచడం నా కిష్టం లేదు. వాళ్ళు కావాలనుకున్న డబ్బు సంపాదించారు.

*　　*　　*

ఆ వేళ సుందరి మనసు మనసులో లేదు.

కట్టబోయే చీరమీదుంది.

ఎన్ని సంవత్సరాల కోరిక ఫలించబోతోంది?

తలచుకుంటుంటే ఆశ్చర్యంగా వుంది. ఆశ్చర్యంగా వుండదు మరీ. వుంటుంది.

చందనం రంగు చీర. చీరనిండా వెండి పువ్వులు. అందమైన పచ్చ బోర్డరు. మెత్తని సిల్కుచీర. జారిపోయే సిల్కుచీర. కట్టుకుంటే అందం పెరిగిపోయే ఖరీదైన సిల్కుచీర. హుంసాను పెంచే పిల్కుచీర.

సాయంత్రం ఆరు గంటలు కావస్తోంది. సుందరి అరుగుమీద నుంచుని భర్తకోసం ఎదురుచూస్తోంది. ఇంక్కాస్సేపట్లో తను కోరుకున్న చీర వచ్చేస్తుంది. అబ్బా! ఈయనింకా రాడేమిటి? ఇప్పుడామె ఆరాటం—కొత్తగా పెళ్ళయి గదిలో కెళబోతున్న పెళ్ళికూతురులా వుంది.

ఎదురింటి భవంతిలో సునీత కనిపించడం లేదు. ఆమె కారూ లేదు! ఏ పార్టీకో వెళ్ళుంటుంది. గొలుసుతో కట్టబడిన పులిలాంటి కుక్క వళ్ళమందు తిన్న దానిలా ముడుచుకు పడుకుంది. ఇప్పుడా భవంతిమీద పూర్తిగా వెలుగూ చీకటీకాని సంధ్య చీకట్లు ఆవరించుకుంటున్నాయి.

చలపతి ఇంకా రాలేదు. సుందరి చూస్తూనే వున్నది అతని కోసం. అరుగో ఆయన కనిపిస్తున్నారు. వస్తున్నారు. చేతిలో పాకెట్‌కూడా వుంది. వచ్చేశారు.

'ఇంత ఆలస్యం చేశారేమండి?'

'అంత ఖరీదయిన చీరకు ఆలస్యం కాకుండా ఎలా? పద పద — తొందరగా భోజనం చేద్దాం!' అన్నాడు చలపతి హుషారుగా.

ఇద్దరూ లోపలికొచ్చారు. చలపతి కుర్చీలో కూర్చున్నాడు. సుందరి అతని ప్రక్కనే నుంచుని పాకెట్ విప్పబోయింది. చలపతి ఆమెను వారిస్తూ—

'ఈ పాకెట్ విప్పబోయే ముందు నీకో ముఖ్యమైన విషయం చెప్పాలి. నీకు చెప్పకుండానే చేసేశాను.'

'ఏమిటో?'

'ఇది నువ్వు కోరుకున్న చీర కాదు. అవును సుందరీ! ఎందుకూ ఆశ్చర్యపోతావ్? కూర్చో చెబుతా?'

*　　*　　*

చలపతికీ వేళ ఆనందంగా వుంది.

అతను లాటరీలో లక్షలు సంపాదించలేదు.

కొన్ని లక్షలకు వారసుడూ కాలేదు!

అతను నాలుగొందల అరవై రూపాయలకు అధికారి. నాలుగు నెల్ల శ్రమ ఫలితం. అప్పుడతని జేబులో అవి భద్రంగా వున్నాయి. ఇంకాస్సేపట్లో వ్యాపారి ఐరన్‌సేఫ్‌లో ఒక మూలగా పడుంటుంది.

అతనిప్పుడు భార్య కోరిక తీర్చబోతున్నాడు.

అందమైన, ఖరీదైన గొప్పవాళ్ళే కొనగల చీరను కొనబోతున్నాడు. ఆ చీరతో సుందరి—కారం జీడిపప్పులా వుంటోంది. జున్ను ముక్కలా వుంటుంది!

చలపతి మళ్ళీ జేబు తడుపుకున్నాడు. నిండుగా వుంది జేబు. గబగబా నడుస్తున్నాడు.

'ఒరేయ్ చలపతీ!'

అతని కెదురుగా శంకరం వున్నాడు. శంకరం యాపిల్‌పండులా లేడు! గడ్డం పెరిగి, కళ్ళు లోతుకుపోయి, ముఖం పీక్కుపోయి నిద్ర లేని వాడిలా వున్నాడు. నడుం విరిగిన చెట్టులా వున్నాడు.

'నువ్వటా శంకరం! రారా కాఫీ తాగుదాం.'

ఇప్పుడు కాఫీ తాగలేనురా.'

'అదేం?'

'అదంతేరా. చలపతీ! నువ్వు నాకు సహాయం చెయ్యాలిరా.'

'చెప్పరా!'

'నా భార్య హాస్పిటల్లో వుంది. ప్రొద్దుటినుంచీ స్పృహ లేదు నెలలు నిండాయి. డాక్టరు ఆపరేషన్ చెయ్యాలంటున్నాడు.' శంకరం కళ్ళల్లో కన్నీరు తిరిగింది. గొంతు బొంగురుపోయింది. ఆ పైన మాట్లాడలేకపోయాడు. కర్చీఫ్‌తో

తలనొప్పా? ఫ్లూ?

శాలోఫెన్

బాధానివారిణి మాత్రలు

చప్పున, చల్లగా మీ బాధని పోగొడ్తాయి

శాలోఫెన్

ఉన్నచోట బాధ ఉండదు

శాలోఫెన్ మాత్రలు ఇప్పుడు విరివిగా దొరుకుతున్నాయి. తలనొప్పి, పంటినొప్పి, జ్వరలక్షణాలు, కండరాలనొప్పి - వీటికి శాలోఫెన్ వాడిచూడండి. శాలోఫెన్ మాత్రలు పెద్దవి, గుణంలోకూడా గొప్పవి. శాలోఫెన్ మాత్రల తయారుకి వాడబడే ఉత్తమ ఔషధోత్పత్తి ప్రమాణాలు ప్రపంచమంతటా డాక్టర్లు సిఫారసు చేసినవే

ఇదే అమృతాంజన్ లిమిటెడ్ వారి తయారింపు అని గుర్తు ఉంచుకోండి.

అమృతాంజన్ లిమిటెడ్
మద్రాసు-4

FDSAS(08)TE6

మూలశంకకు
త్వరగా
నమ్మకమైన
హెడన్‌సాత్
చికిత్సను పొందండి
-శస్త్రచికిత్స
అవసరములేదు!

DOL-327 TEL

నెలకు రు. 10 వంతున వాయిదాల చెల్లింపు ద్వారా

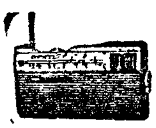

"స్టాండర్డ్" ఆల్‌వరల్ (జపాన్ మాడల్) ట్రాన్సిస్టర్ 3 బ్యాండ్స్, ట్రాన్సిస్టర్స్ ధర రు.300 నైట్ ల్యాంపు ఉచితం. నేడే వ్రాయండి.

CAPITAL AGENCIES
Roopnagar, Delhi-7.

మీ అనారోగ్యమే. బలహీనతా?

స్త్రీసంజీవిని నెం 4
ప్రదరాంతక్

వివరములకు, వ్రాయండి
శ్రీ నాగార్జున మూలికా కుటీరం
రైల్వే స్టేషన్ వద్ద—రామాలయం వీధి
తెనాలి—2.

కోరిక

ముఖం తుడుచుకున్నాడు.

'పిచ్చిశంకరం! ఈ మాత్రానికే ఇదైపోవాలిరా? ఇటువంటి సమయాల్లో మనిషిక్కావలసింది ఏడుపు కాదురా. ధైర్యం. పదపద ముందు కాఫీతాగుదాం' శంకరం చేతిని పట్టుకుని హోటల్‌కు లాక్కెళ్లాడు.

'ప్రొద్దుటనుంచీ అప్పు కోసం తిరుగుతున్నా. నాలాటి పేదవాడికి అప్పెవరిస్తారా? ఇప్పుడు నా బ్రతుక్కరీదెంతో తెలుసా? రెండు రూపాయలు. జేబులో ఉన్న ఈ రెండు రూపాయలూ ఐపోతే... చావు బతుకుల మధ్య వున్న నా భార్యా, ఐదేళ్ల పాప, మూడేళ్ల బాబూ, ముసలితల్లి అందరం ఒక్కసారిగానే కట్టకట్టుకుని చచ్చిపోతాం. నిజంరా చలపతీ! పగటు మనిషి ఇంతకంటే ఇంకేమీ చేయలేదు! పేదరికం మనిషిని తినేస్తుందిరా...'

'ఇప్పుడవన్నీ ఎందుకురా. నీ భార్య కొచ్చిన ప్రమాదం ఏమీ వుండదు.'

'చలపతీ! నీదగ్గర డబ్బుండదని నాకు తెలుసు. అయినా అడుగుతున్నా, నువ్వు అప్పిప్పించగలవ్. నా కిప్పించు. వడ్డీతో సహా ఇచ్చుకుంటాను. నాకీ సహాయం చెయ్యిరా. నీ పేరు చెప్పుకుని నా భార్యను బతికించుకుంటాను. నా భార్యా, పిల్లలూ, నేనూ అందరం నీకు ఋణపడుంటాం. నీ పేరు చెప్పుకుని నా ఇంట్లో దీపం వెలిగించుకుంటారా!'

అప్పుడుచలపతి డబ్బిప్పించ లేనన్లేదు! ఒక స్నేహితుడికి సహాయం చేయబోతున్నందుకు సంతోషించాడు. గుండెల నిండా ఆనందం నింపుకుని అన్నాడు.

'నువ్వు నా బెస్ట్ ఫ్రెండ్‌వి. చెప్పు ఎంత కావాలి?'

శంకరం ఆశ్చర్యంగా, సుఖంగా అతని ముఖంలోకి చూశాడు.

'అప్పా! నీక్కావలసిన డబ్బు నా దగ్గరుంది. నేనిస్తాను!

'చలపతీ! నిజమా ఇది!'

'ఒరేయ్ ఫూల్! హాస్యాలాడ్డానికిది సమయమనుకుంటున్నావా? చెప్పు. నీకెంత కావాలి?'

శంకరం మాట్లాడలేక పోయాడు. అతనికిదంతా అయోమయంగా వుంది.

'మాట్లాడరా!'

'నువ్విచ్చే అప్పును వెంటనే తీర్చలేనురా. రెండు నెల్లయినా పడుతుంది'

'హోష్! దీనికా! ఫర్వేదు. వున్నప్పుడే యివ్వు. సో. కే?'

రెండొందలు కావాలిరా. డాక్టర్ ఆపరేషన్ చేసినందుకు నూటపాతిక. ఆపైన మందులు......'

చలపతి జేబులోనుంచి డబ్బుతీసి లెక్కపెట్టి—

'తీసుకో' అంటూ అతని చేతిలో పెట్టి మళ్లా అన్నాడు—

'పదహాస్పిటల్‌కు నేనూ వస్తాను'

అప్పుడు శంకరం కళ్లల్లో కన్నీళ్లు నిలిచాయి. వస్తున్న సంతోషాన్ని దిగమింగుకుంటూ గాద్గదికంగా అన్నాడు—

చలపతీ! ఇవేళ నాకు అమృతం పోశావురా. నువ్వుదేవుడివి. నీ మంచి మనసు నాకు దారి చూపించింది. నీ కాలికింద నల్లిలా బతుకుతారా. నీ సహాయం మరచిపోలేను' చలపతి చేతులను ఆప్యాయంగా పట్టుకున్నాడు.

* * *

చాలామంచిపన్జేశారు. కష్టాల్లోవున్న ఒక స్నేహితునికి సహాయం చేశారు. మంచి పని చేయడానికి నాకు చెప్పాలా? మీరు భలేవారండి' అన్నది సుందరి నవ్వుతూ.

'నీముచ్చట తీర్చలేకపోయాను సుందరీ!'

'ముచ్చట ముందా! బ్రతుకు ముందా! తెలిసి సమాధానం చెప్పకపోతే......' పకపకా నవ్వేసింది.

'ఇదేం చెట్టెక్కిన భేతాళుని కథ కాదు.'

'కాదు గనుకనే అంటున్నాను. ఇప్పుడామెకెలా వుందండి?'

'ఫర్వేదన్నాడు డాక్టరు. ఈపాటికి ఆపరేషన్ చేసుండొచ్చు మనలాటి మనుషులకు కష్టాలొస్తే భరించడం ఎంతకష్టమో శంకరాన్ని చూస్తే తెలుస్తుంది. అతని దుఃఖాన్ని చూడలేకపోయాను.

'అవునండి! సమయానికి మన చేతిలో డబ్బుందిగనుక సరిపోయింది. లేకపోతే, పాపం అతని స్థితి ఎలా వుండేదో.'

'నాకిప్పుడు సంతోషంగావుంది సుందరీ, నీ కోరిక తీర్చకుండాచేసినందుకు నువ్వెంత బాధపడి పోతావోనని అనుకున్నాను. వన్నర్థం చేసుకున్నావ్ నాకంతేచాలు.'

'రేపు మీతో హాస్పిటల్‌కు నేనూ వస్తాను. శంకరంగారి భార్యను చూస్తాను.

కమ్మంటారా?'

'కాదు డార్లింగ్! నిన్ను రావద్దన డానికిదేం బాల్‌రూమ్‌డాన్సుకాదు. గనుక, రేప్రొద్దునే వెడదాం.'

* * *

అనుకున్న సమయానికి, డబ్బివ్వడానికి అతనేం బ్యాంకర్ కాదు! అంతమాత్రాన చలపతి డబ్బు ఎగ్గొట్టాడనికాదు శంకరం కాస్త ఆలస్యంగా ఇచ్చాడంతే!.

'ఒరేయ్ చలపతీ! నీ చేతిమహిమ గొప్పదిరా. నా భార్య బతికి కులాసాగా వుంది. పుట్టినబాబు బొద్దుగా, ఎర్రగా ముద్దొస్తున్నాడ్రా. నువ్వు చేసిన ఈ సహాయానికి మేమేం నీ కివ్వలేకపోయినా బాబుకు నీ పేరు పెట్టుకున్నాం.'

'ఏవిట్రా ఇలా మాట్లాడుతున్నావ్? నా పేరు పెట్టడమేమిటి?'

శంకరం నవ్వి అన్నాడు—

'కష్టాల్లో ఆదుకున్న నీపేరుపెట్టుకోక ఆ దేవుడిపేరు పెట్టుకోమంటావా!'

చలపతి ఇంటికొచ్చేసరికి సుందరి కిటికీలో కూర్చుని మేజోళ్ళల్లుకుంటోంది.

'దేవిగారికో శుభవార్త!'

సుందరి తలెత్తి నవ్వుతూ—

'నాకు శుభవార్తలతే మీక్కాదు గనుకనా?' అన్నది.

'చూడు!' అంటూ జేబులోంచి డబ్బు తీశాడు.

'ఈ డబ్బెక్కడ దండీ,'

'శంకరం మన బాకీ ఇచ్చేశాడు. గనుక, రేప్రొద్దున మహారాజశ్రీ ఈ చలపతిగారు రాణీగారి కిష్టమైన ఆ చీరను తీసుకొస్తారు. ఆ చీరలో రాణిగారెలావుంటారో తెలుసా?'

'ఆ చీర నాకొద్దండి'

'ఆలస్యమైందని కోపమా డియర్?'

అప్పుడు సుందరి గంభీరంగా ఐపోయి దృఢమైన స్వరంతో అన్నది —

'అంత ఖరీదైన చీర నాకొద్దు. అంత డబ్బుపెట్టి కొనగల తాహతు మనకులేదు'

'ఇప్పుడు డబ్బుందిగా'

'అగరాగే వుండనివ్వండి. అవసరంలో ఉపయోగపడుతుంది. ఈ డబ్బే లేకపోతే ఆనాడు శంకరంగారికి సహాయం చేయగలిగేవారా? ఆ చీర లేకపోతే మనకొచ్చే నష్టం ఏంలేదు'

'నిజమే. కావలసిందే, నీ ముచ్చట తీరే సమయానికి నువ్విలా [illegible] బావుండలేదు.'

'అవునండి. ఈ డబ్బువల్ల మనకు చాలా ఉపయోగముంది. ఒకవేళ చీర కొన్నా ఏం సుఖం చెప్పండి. ఆ చీరను చెక్కపెట్టెలో పెట్టుకోలేక నానాయాతన పడాలి. ఏ చిమ్మటలో, బొద్దింకలో తినేస్తాయనుకోండి. అప్పుడా చీర విలువ ఏంతుంటుం దంటారు!

'సుందరీ!'

'మీకు దణ్ణంపెడతాను. నామాట వినండి. ఇంకో నాలుగునెలల్లో శంకరంగారికొచ్చిన అవసరమే మనకు రాదనే నమ్మకం ఏవిటి? అటువంటి స్థితేవొచ్చి నేను హాస్పిటల్లో జాయినయితే-మందులు కొనడానికి డబ్బులేక, ఎవరినీ అప్పడగలేక, దిక్కుతోచక రోడ్లంట తిరుగుతారా? అటువంటి స్థితి ఎందుకు తెచ్చుకోవాలి?' ఆమె కంఠం చలిలా వణికింది. కనుకొలకుల్లో కన్నీళ్ళు నిలిచాయి.

చలపతి భార్యకేసి ఆశ్చర్యంగా చూస్తూండిపోయాడు.

'ఏమిటండీ అలా ఆయిపోయారు? ఆ డబ్బు తీసుకెళ్ళి పెట్టెలో పెట్టండి. ఆ తర్వాత తీరుబడిగా నా కళ్ళల్లోకి చూద్దురుగాని'

చలపతి లోపలకెళ్ళాడు.

సుందరి కిటికీ దగ్గరకొచ్చి బయటకి చూసింది.

ఎదురింటి భవంతి కనిపిస్తోంది.

ఆ భవంతి లోపలనుంచి సునీత వస్తోంది. ఆమె నీటుగా ముస్తాబయింది గొప్పదయిన ఖరీదయిన చందనం రంగు చీరెతో మెరసిపోతోంది. కొత్తరకం హేండ్ బాగ్ నూపుకుంటూ వయ్యారంగా హంసలానడుస్తోంది. బహుశా, ఏడిన్నర్‌కో వెడుతూ వుంటుంది.

సునీత గేటులోకొచ్చింది. అక్కడామె కోసం కారు సిద్ధంగా వుంది. డ్రైవర్ వినయంగా నుంచున్నాడు సునీత చీర మీద లేతెండ కిరణాలు పడి ఆ చీర ధగధగా ప్రకాశిస్తోంది. గాలికి పమిట చెంగు ఆడుకుంటోంది.

సుందరి కిటికీలోంచి ఇదంతా చూసింది. కారులో కెక్కుతున్న సునీతనూ మెరిసిపోతున్న ఆమె చీరనూ చూసి సుందరి నవ్వుకుంది! ●

డాక్టర్ కబుర్లు

అతిమూత్ర వ్యాధి కల వారికి సహాయం

మీకు తెలిసిన వారికెవరికయినా డయాబిటిస్ లేక అతిమూత్రవ్యాధి ఉందనుకోండి, వారికి ఇన్సులిన్ తీసుకునే అలవాటు ఉందనుకోండి, ఒకసారి ఎప్పుడో ఈ మందు మోతాదు మించి తీసుకొనటం వల్ల విపరీతమయిన లక్షణాలు ఏవయినా కనిపించా యనుకోండి— అప్పుడు మీరు ఏమి చెయ్యాలి?—

అసలు ఈ లక్షణాలు ఎటువంటివి? ఇన్సులిన్ ఎక్కువ పుచ్చుకుంటే వచ్చేవి— అకస్మాత్తుగా జబ్బు చేసినట్లు అనిపించటం, బలహీనంగా అయి పోవటం, పాలిపోవటం, చర్మం తడిపడటం లేదా చెమటలు పట్టటం ఇవికాక నాడివేగం పెరుగుతుంది. కంటిపాపలు పెద్దవి అవుతాయి. చేతులూ, కాళ్ళూ కొట్టు

కొనటం కూడా జరగవచ్చు.

మనిషికి స్పృహ ఉంటె వెంటనే మిఠాయి బిళ్ళ, పంచదార, పళ్ళరసం ఇటువంటి తియ్యటి వస్తువుని దేనినయినా తినిపించాలి. ఈ సంగతి ఎందరో అతిమూత్ర వ్యాధిగ్రస్తులకి తెలుసు కాబట్టి వారి జేబుల్లో తీపి వస్తువు ఏదో ఉంటుంది. దానిని వెలికితీసి తినిపించవచ్చు. జేబులో లేకపోతే చేతిసంచీలలో చూడవచ్చు!]

తెలివితప్పిపోతే డాక్టరుని పిలవటం మంచిది. ఇటువంటప్పుడు తాగటానికి ఏదీ ఇవ్వరాదు— ఎందుకంటే, పొలమారి శ్వాస చెడిపోవచ్చు.

కొందరు పంటికీ, బుగ్గకీ మధ్యభాగంలో చక్కెర కొంత పెడ్తారు, లేదా కొన్ని చుక్కల చక్కెర కలిపిన నీళ్ళని అదే భాగంలో పోస్తారు. ఈ చర్యలవల్ల చైతన్యం తిరిగిరావచ్చు. రాకపోతే డాక్టరు కొన్ని స్పెషల్ మందులు ఇవ్వవలసి ఉంటుంది.

[హెచ్. ఎల్. హెర్షెన్‌సోన్